

Universitätsbibliothek Paderborn

Lerna Malorvm Omnivm; Sive Gravitas, Et Damna Peccati Mortalis

Arias, Francisco Monachii, 1648

Cap. LV. Alia liberandi se à peccatis mortalibus media, quæ sunt occasionum, peccatorumque venialium fuga; examen conscientiæ; mortificatio, & meditatio, summatim proponuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-46756

fti,

tua

uin

me

fior

fur

fell

ric

po.

Tur

nai

cu

fin

eft

ne

pt

ne

id

CO

Id

queam. Hac ratiocinatione Christianus ad timendum divinum indicium moueri, & ad fugienda peccata, bonaque facienda opera animari debet. At que hoc est, quod nos S. Spiritus per Ecclesiasticum admonet, vnicuiq; dicens: a Ante indicium para instituam, id est virtutes, & sancta opera, tibi.

a Ecclic. 19. 18.

Alia liberandi se à peccatis mortalisme media, que sunt occasionum, peccatorums venialium suga, examen conscientia, mortificatio, & meditatio, summatim proponun-

CAP. LV.

28482

PRæter hæc media, quæ proposisiones, & omnia sumi momenti, visitatisque, ve se homo à peccatis mortalibus liberet, esse ostendimus, sunt alia, & ipsa ad hunc sinem perutilia, ac necessaria, de quibus plene egimus in hoc libro de imitatione les v Christin,

De granitate pescati mortalis. 623

fti, nec non in libro de profectu spirituali; & idcircò hîc ea tantum innuemus, ad loca ipsa, vbi plene illa tractauimus, nos referentes a Horum remediorum primum est, fugere occasiones peccatorum mortalium, quales sunt praua societas, officium, ars, professio, commercium, negotiumque periculosum, otium, mollis tractatio corporis, aspectus, & conuersatio mulierum, aliæque id genus, per quas ordinariè solent homines in peccata mortalia incidere. Cum fugiamus pericula corporalis vitæ, quæ necessario finienda est, æquius, ac rationabilius est, nos vitæ spiritualis animæ, quæ finem non habet, pericula fugere. Scriptum enim est ad nostram instructionem: b Qui amat periculum in illo peribit. Et dicitur illud reipsa amare, qui id nő fugit, sed voluntariè se in ipsum conijcit. Vetuit in lege Deus delictum Idololatriæ; à quo vt remotiores es-Dd 5

a De imit.p.3. tr.6. c.6. b De profect. Spirit. tr. 2. cap. 15. tr. 4. cap. 40. 41.

b Ecclic 3.27.

re

2-

m

12-

per

di-

ms

ibuu

mg,

do

fui-

Vt1-

101-

unt

lia,

mus

111-

qu

ac

mi

VI

hil

ta

di

di

tic

846

841

da

fi (

fo

re

qu

VI

m

til

qı

er

ti

en

Ci

le

fent, præcepit filijs Ifraël, ne, cum gentiles vicissent, de illorum auro, necargento acciperent; hinc enim illi fua. Idola fabricabant. Et cum quida milites tempore Machabæorum aliquid de huiusmodi auro, argentoue accepissent, misere in bello occubuerunt: Innentumg est sub tunicis interfestorum de donarijs Idolorum, & manifestum om. nibus factum, ob hanc causam eos corruis. se; quamobrem omnes benedixerunt iu. stum indicium Domini. Vult iustissimus Deus, vt non solum peccatum mortale, sed etiam occasiones, vnde ipsum peccatum sequatur, fugiamus; & illos, qui eas non fugiunt, punit, permittendo, vt inspirituali conflictuà Dæmonibus, inimicis suis, vincantur, mortemque culpæ, ac damnationis æternæ incurrant. 6 S. Chrysostomus hancin occasionibus fugiendis diligentiams fuadet testimonijs Christi, qui prohibuit non solum adulterium, sedetiam mulieris aspectum, ex quo primum le-

a 3. Mach. 12. b D. Chr. ferm. 11.10 c.7.ad Rom. De gravitate peceati mortalis. 625

quitur internum adulterij desideriu, ac posteà es ctus. Neque solum homicidium prohibuit, sed etiam iram, vnde illud existit. Neque solum prohibuit, periurium, sed etiam iuramenta sine necessitate, quæ sunt illius radix. Atque hoc est, quod nobis benedictus Dominus illis tantæ exaggerationis verbis præcepit: a Si manus tua, vel pes tum scandalizar te, abscinde eum, & proijce abste: sioculus tuns scandalizat te, erue eum, er proijce abste, quasi diceret (vt S. Hieronymus, S. Chrysostomus, alijque Sancti explicant) si res, quas in hoc mundo amas, magnique æstimas, & quibus ad humanam vitam indiges, quæque tibi sunt instar manuum, pedum, & oculorum, fuerint tibi peccandi occasio, reijce illas, & quam longissime ab eis recede: melius enim est nudum à bonis, amicis, solatijs, commodisque humanis in calum ingredi quam abundantem bonis, amicis, varijíque commoditatibus, & oblectamentis circumdatu mitti in ignem Dd 6

a Matth. 18,8.

en-

ar-

ua

mi-

uid

cce_

it: &

rum

0793-

นเ [

t 1Hs

mus

rta-

fum

los,

ten-

mo-

101-

rnæ

cin

am

phi-

iam

fe-

li-

80

di

10

lst

pe

qu

Be

m

&

\$31

ple

ta

et

m

ea

q

H

ef

PO

9

Pi

Inferni. Hoc modo Christus nos pec. catorum occasiones fugere docuit; & sic omnes Sancti, hominesque iusti, quos imitari debemus, admodum perfecte sunt executi. a Aliud remediu, quo se homo à peccatis mortalibusliberet, est, quantum humanitus potest, venialia peccata fugere. Quæ enim. ampliùs ad peccatum mortale disponunt, hominique maius inid cadendi periculum creant, sunt peccata venialia aduertenter, ac deliberate comissa. Nam cum ista feruorem charitatis, deuotionem cordis & orationis, meditationifq; voluntatem auferant, anima intepescit, ac debilitatur; adeoque surgentibus contra eam fortibus tentationibus facile vincitur, & occiditur opere, vel consensu peccati mortalis. Hoc est, quod Ecclesiasticus dicit: b Quispernit modica peccata, paulatim in maiora decidet. Idque confirmant omnes Sancti diuino lumine,

pend. cap.14. De imit.p.2.tr.1. cap.11.12. b Ecclic.19.2.

De grauitate peccati mortalis. 627 & experientià, quæ clare sic esse oftendit, edocti. a Ita S. Gregorius, sicu. rare, inquit, parua negligimus, infensibiliter seducti . audenter etiam maiora perpetramus. S. Augustinus declarat hoc quibusdam similitudinibus, dicens: 6 Bestia plerumque minuta multa, si homini nocere non definant, eum necant: & multæ gutta aquæ subrepentes in sentinam, & per negligentiam derelicte, implent nauem atque submergunt. Sic multa peccata venialia, si non corrigantur, etsi per se non interimunt, nec submerguntanimam, tamen disponunt eam ad faciendum mortale peccatum, quo moriturilla, & in æternum perit. Hæc vna ex magnis Diaboli versutijs est, qui huius tanti damni, quod dant peccata venialia, gnarus, persuadet Christianis, parum referre illa facere, quodque ex ijs damnum, ac malum fequitur, valde extenuat, sicque trahit ipsos ad consentiendum multis pec-

a D. Greg. 1.10.mor. c. 14. b D. Aug.

de decem chordis, c.11. Epift, 108, ad Selen-

cianam.

ec.

80

sti,

er-

iũ,

sli-

eft,

ımı

po-

endi

nia-

nif-

ita-

nis,

ant,

ad-

rti-

, &

catt

CUS

ita,

on-

ne,

ap-

COI

mil

uir

pe

no.

qu

ne

qu isti

eft.

ter

pu

qu

tal

cal

De

far

to

ce

fin

lo

CX

pe

qu

catis mortalibus, per quæ cos captiuos tenet, & in damnatione æternamperducit. S. Pater Marcus Eremita notauit hanc Dæmonis fraudem hisce verbis; a Modica delicta admodum eleuat, & extenuat Diabolus: alsoqui enim ad maius malum, aut vitium hominemad. ducere non posset. Et S. Doctor Thomas Aquinas de hac eadem Dæmonum astutia præmonuit, dicens: b Damo. mes pronocant homines ad peccata veniadia superfluirisus, & ad alias huiusmodi leustates, ut eos ad sui familiaritatem attrabant, & sic deducant in eos peccatum mortale. Propter has causas Sancti multum laborarunt in suadendo Dei seruis, vt fint admodum diligentes in fugiendis venialibus peccatis. Primo ac præcipue, quod fint offensæ Dei, Domini infinitæ bonitatis, quique tot nos beneficijs obstrictos tenet: Deinde propter hoc damnum, quodanimæ important, disponendo eam ad con-

a D. Marc. l.1. de lege spirit. num. 96. in Biblioth. tom. 5. b D. Th. 1. 2. 9.89. a. 4 ad3.

De grauitate peccati mortalis. 629 consentiendum peccato mortali. Hominibus, qui non incaperunt seriò seruire Deo, necesse non est suadere, vt peccata venialia fugiant; si enim se. non retrahunt à peccatis mortalibus, quæ animam occidunt, & damnant, neque persuadebitur illis, vt venialia, quæ neutrum faciunt, relinquant, Hoc istis persuaderi admodum necessariu est, vt peccata mortalia odio habeant, ea timeant, fugiant, deque illis pœnitentiam agant, Ac propter hos præcipuè institutus est præsens tractatus, in quo grauitate, & damna peccati mortalis exposuimus. Iis verò, qui de peccatis mortalibus egerunt ponitentia, Deoque seriò seruire caperunt, necessarium, ac perutile est suaderi, peccatorum venialium fugam, vt sele in acceptà gratià conseruent, Deo fideles lint, & in virtute crescant. Et cum his loquuntur Sancti, quando cum multa exaggeratione fidelibus suadent, vt peccata venialia timeant, ac fugiant; quemadmodum facit S. Ephræm hisce

ver-

0\$

r-

2=

ľ-

at,

ad

da

as

n

20.

4-

ods

at-

199

cti

ei)

111

10

i,

ot

10

10

d

анх

grai

feu

fect

bus

dar

hor

exa

ma

ESU

con

80

ad

ope

de

111

PI

21

n

fe

verbis: a Vos hortor, obtestorg, fratres, vt non solum à granioribus peccaus ac vitijs tempenetis, quod quidem vos facere noui; sed etiam ab illis, que parua apparent, acleuia, que tanquam minimi, ac nullius momenti, ferè ab hominibus negligi, spernig, solent, quasinulla de similibus reddenda foret ratio; cum interim per esusmods, nos perdere etiam querat Dia. bolus, omni ergo diligentià ac studio etiam in minimis illis dolos, arg, infidias Diaboli cauete, ut cum Christo sempiterna glerià fruamini. Hæc S. Ephræm. b Aliud valde excellens, & ad liberandum seà peccatis mortalibus perutile remediti est, ordinarium examen conscientiz. Dum enim homo quolibet vesperein cor suum intrat; quæque eo die fecit, dixit, cogitauitque examinat, mouetur ad pænitentiam culparum admifsarum, & si poenitentia sit contritio, earundem, licet mortales sint, veniam consequitur : firmiterque vitæ emendationé proponit, & humili oratione

a D. Ephr. tom. 1.c. de intemperantià. b De hoc in Prof. in append. c. 10.

De gravitate peccati mortalis 63 I auxilium à Deo impetrat, vt in ipfius gratia liber à peccatis mortalibus perseuerare possit. Hic enim examinis effectus; quapropter illud Sancti omnibus Fidelibus vehementer commendant. Et S. Chryfostomus loquens cum hominibus valde occupatis, eosque ad examen nequaquam omittendum animans, hæc verba dicit: a Diurno cems pore conscientiam tuam examinandista. cium non habes. Cum autom in lectum te coniecisti.rationem ab anima tua posce, & dic ei: Exegimus bodiernam diem, à anima: quid boni fecimus, aut quid mali admisimu? Et si quid te vel sermone, vel opere, vel desiderio peccasse deprehenderis, propone in corde tuo emendare te, nec amplius ad id reuerti : defle illud, & cetera omnia peccata tua, que per omnem tuam vitam commissti, cum intimo dolore, & Deum tuum veniam, misericordiamque roga, a q, ob. fecra; & bac ratione animam tuam in ledo à peccatis mundare poteris. Ita S. Chrylostomus, Alte-

a D.Chr.tom. 1. Pf. 50.

235

150

375

R.

BC

li-

bus

per

IA.

am boli

ria

iud

se à

ditt

iæ.

ein

cit,

ue-

nif-

io,

am

en-

one

fed fe

Vltir

diun

rum

vt à

viue

tur,

fiue '

debi

fuffi

vald

Sed hab

cata

dun

que ad 1

omi

abu

lius

nes

fusi

0.52

632

Alterum de cælo traditum, ac pernecessarium remedium, quo se homo à peccatis mortalibus liberet, est carnis omniumque appetituum, & passionum mortificatio. Siquidem om. nia peccata committuntur ex amore, ac desiderio alicuius boni, gustusque temporalis, vel ad molestiam aliqua, & pænam corporis, animæue fugiendam : Homo igitur abstinens se permortificationem à temporalibus oblectamentis, ac gustibus, & resmolestas, carni, propriæque voluntaticontrarias amplectens, excidit per illam radices peccatorum, itaque ab his se liberat, & in Dei seruitio, gratiaque conservat. Significavit hoc S. Petrus, dicens: a Christo in humana, quam alfumplit, natura passo, & vos iplius Fideles, contra vitia, passionesque eadem eogitatione patiendi armamini, castigando, mortificandoque carnem,& pœnas ad illius imitationem perferendo : quia qui sic patitur, desinit à peccatio ve iam non secundum carnis desideria,

a le Petrifile

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN De grauitate peccati mortalis. 633

sed secundum Dei voluntatem viuat. a Vltimum ad fugienda peccata remedium est oratio mentalis, & diuinarum rerum consideratio. Verum est, vt à Deo auxilium, ac fauor ad bene viuendum, operandumque impetretur, quodlibet orationis, siue mentalis, sue vocalis genus, dum ex corde cum debitis conditionibus fiat, admodum sufficiens, ac potens, & in homine iusto valde meritorium, Deoque gratu esse: Sed vt cor Christianum moueatur ad habenda odio, abhorrendaque peccata, ad castigandum se, & mortificandum propter ipsa, ad capiendum, retinendumý; firmum propofitum exequendi in omni re Dei voluntatem, & ad renouandam in omnibus, ac per omnia vitam suam, vtque se ad recipiendam à Deo communicationem. abundantis luminis, quo mysteria illius sentiat, & magni roboris, quo omnestentationes vincat, & copiosa inhusionis diuitiarum, suauitatisq; amo-TIS

a Dehocin Prof. tr. s. Deimit.p.1. tr. s.

er.

no

ar .

al-

ma

re,

ue

ua,

en-

C

b-

le-

011-

am

le

ue.

us,

al-

Fi-

em

ti.

&

114

Wa

diu

Sap

fest

hun

tril

rijf liff

nu

ho

da

cæ

be

fir

na

8

D

te

ge

m

& d

m

ris eius disponat, efficacior, ac potentior est oratio mentalis, in quâ attente, viuaq; cum Fide diuina mysteria confiderantur, & in contemplationem vemiunt. Ho'c manifestauit experientia, & vita, ac doctrina Sanctorum, idem. que nos sacra scriptura docet. Ac propterea præcepit Deus filijs Israël, ne contenti essent solum audire legem Dei, ac memorià tenere, sed meditarentur, & considerarent eam, essetque hæcconfideratio tam continua,vt sedentes in domibus, & ambulantes initia nere, dormientes, atg, consurgentes, non desinerent meditari illam, haberentque sensibilia signa, quibus ad hanc Sanctam considerationem excitarentur. a Sicostendit Deus, quanti reterat, quamque vtilis sit divinorum my. steriorum meditatio ad retrahendam à peccatis animam, & in diuina legis sustodià consernandam; quemadmodum Dauid fassurs est, dicens: b Nife lex tua meditatio mea fuisset, hocest, nisi in meditanda, contemplandaque dini.

a Dent. 6.7. & 11.1.3. b Pf 118.92.

De grauitate peccati mortalis. 635

diuinitatis tuæ potentià, bonitate, & sapientià, quæ in lege tuà nobis manifestantur, occupatus suissem, iam in humilitate meà, id est, in meisærumnis, tribulationibus, ac tentationibus perissem, nam eæ me in peccata impulissent, à quibus per legis tuæ considerationem liberatus sum.

Hæc funt media, quibus Christianus à Deo adiutus se à peccatis mortalibus liberat : estque res certa, Deum hoc auxilium abunde illis omnibus dare, qui eo vii volunt, media ista de cælo tradita adhibendo. Felices, ac beati erunt Fideles, qui à Deo hac ipsius, Sanctorumque eius doctrina instructi, monitique, grauitate, & damna peccati mortalis confiderauerint, & senserint, & his remedijs, quæ ipse Deus nobis contra illa dedit, diligenter vsi fuerint. Reuera enim vitam agent liberi à tam graui, tamque enormimalo, quam est peccatum mortale, & à seruitute, captiuitate que tam crudelium inimicorum, quam sunt Dæmones, conseruabunt gratiam, & amicitiam

oten_

ente,

con-

n ve-

entia.

dem.

pro-

, ne

legem

edita-

mayt

in itia

s, non

erent-

hanc

tareni refe-

mmy=

endam

æ legis

dmo-

ocest,

dâque

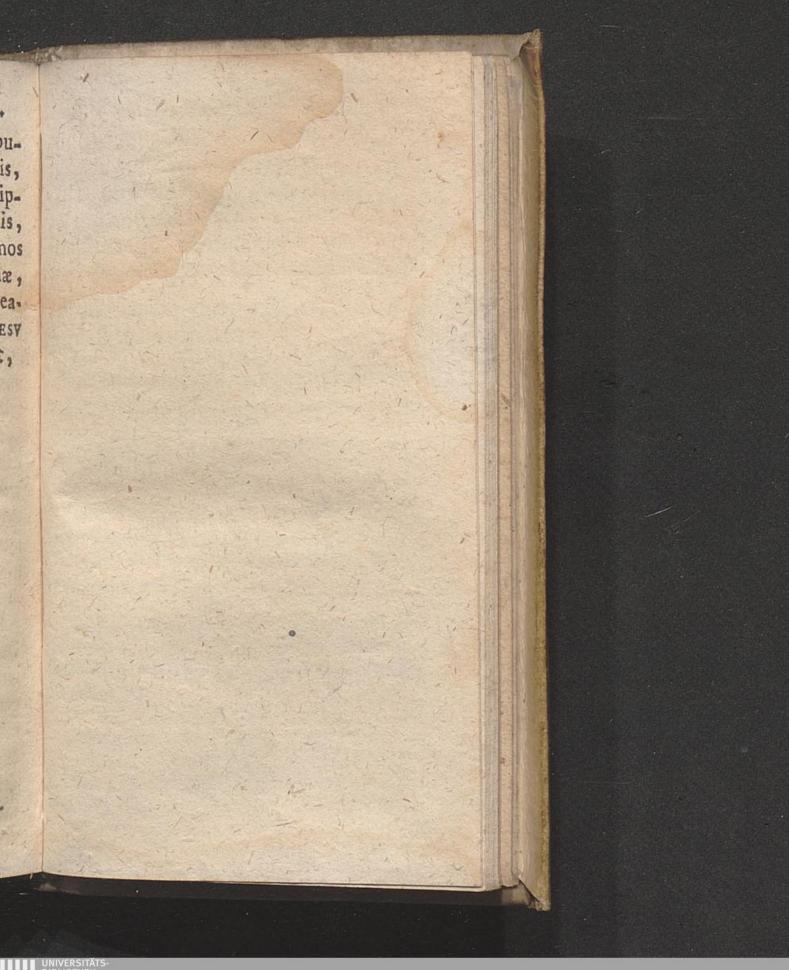
divi-

,920

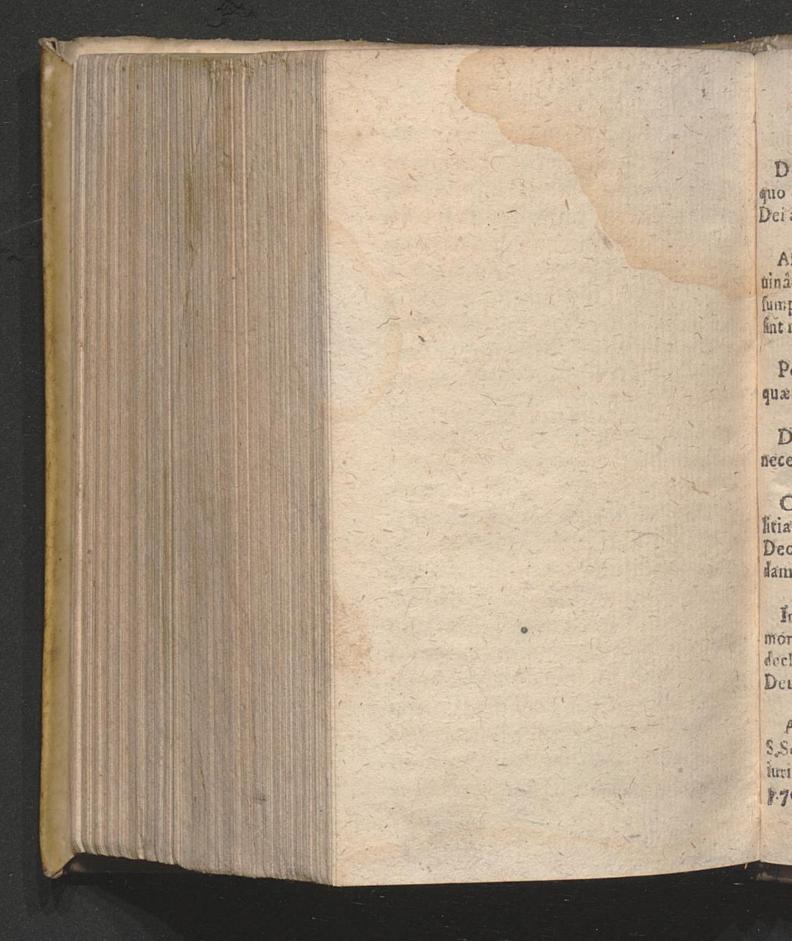
636 Tract. de grauit. peccati mortalis.

citiam Altissimi Dei, facient cum puritate cordis opera grata eius oculis,
glorisicabunt altitudinem nominisipsius, & testimonium dabunt amoris,
quo Deus ipsos, tanquam dilectissimos
silios, prosequitur, nec non æternæ,
quam de illis fecit electionis, ad beatitudinem, qua fruentur vna cum Iesv
Christo Domino nostro, qui viuit,
& regnat per omnia secula
seculorum, Amen.

1 1 N I S.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN